

get skal være Genstand for en velvillig og saa vidt mulig hurtig Behandling.

Der er dog et Forhold, der ikke er berørt i Lovforslaget, som jeg vil tillade mig kort at omtale. I min Egenskab af Formand for de samvirkende Sogneraadsforeninger har jeg modtaget Meddelelse fra en Amtssogneraadsforening om, at der flere Steder er en meget stærk Utilbøjelighed til at modtage Valg til de kommunale Raad under de nuværende Forhold. Det kan ikke nægtes, og det er ikke skjult for nogen, at der under Krigsforholdene er paalagt de kommunale Raad meget store Byrder, navnlig Sogneraadsformændene har saa godt som al deres Tid optaget af denne deres Stilling, og derfor er der enkelte Steder Personer, som har undladt at betale deres kommunale Skat for det sidste Kvartal af Skatteaaret for at undgaa at komme paa Valglisten. Derved mister de baade deres Valgret og Valgbarhed og kan saaledes ikke vælges ind i de kommunale Raad. Hverken i den gældende Lov eller i det foreliggende Lovforslag er der nogen Bestemmelse vedrørende dette Forhold. Der er kun det at gøre for et Sogneraad, der har en Fornemmelse af, at nogen for at undgaa at komme paa Valglisten ikke har betalt Skat i rette Tid, at det for 12. December forrige Aar kunde have foretaget Udpantning for den resterende Skat og sørget for, at Forretningen blev foretaget saa hurtigt, at vedkommende fik indbetalt Skatten i saa god Tid, at han kunde komme med paa Valglisten og saaledes blive valgbar til det kommunale Raad. Ingen vil nægte, at det ikke vil være heldigt for Kommunerne at skulle skifte Sogneraadsmedlemmer og særlig Sogneraadsformand under de vanskelige Forhold, hvorunder vi for Øjeblikket lever. Dersom en Del af Kommunens Beboere unddrager sig fra at komme paa Valglisten, bliver Forholdet vanskeligt, og jeg vil derfor anse det for ret formaalstjenligt, at Regering og Rigsdag enedes om i Aar i Stedet for at gaa til Valg nu at forlænge den Valgperiode, for hvilken de nu siddende Medlemmer af de kommunale Raad er valgte, i 1 Aar. Det er en Hensigt, jeg gør til Overvejelse, og tid fra disse Betragtninger vil jeg anse det for heldigt, at dette Lovforslag bliver Genstand for Udvalgsbehandling.

Poul Christensen: Dette Lovforslag er kun en Lejlighedslov og tager ikke Sigte paa at være andet. Den højtærede Indenrigsminister motiverede ved Fremsættelsen

Lovforslaget saa udmærket, at jeg ikke behøver at gentage de Grunde, han anførte. Da Lovforslaget tillige vil komme i Udvalg, da man altid, naar et Parti ønsker Udvalg, imødekommer dette Ønske, kan man der drøfte de af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) rejste Spørgsmaal. Det Forhold, at Vælgere undlader at betale Skat for at undgaa at komme paa Valglisten, gaar langt ud over, hvad Lovforslaget har haft for Øje. Hvis det omtalte Misbrug finder Sted i større Omfang, trænger dette Forhold til en grundig Overvejelse i et Udvalg, for at man om muligt kan træffe Foranstaltninger imod, at disse Mennesker unddrager sig fra Pligten eventuelt at blive Medlemmer af de kommunale Raad.

Det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, skal jeg ikke komme ind paa her. Det egner sig først og fremmest til Drøftelse indenfor Partiernes. Jeg skal kun, da jeg, som sagt, antager, at Sagen gaar i Udvalg, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme der.

Jacob Christensen: Jeg betragter det som selvfølgelig, at der her i Tinget er Enighed om at gennemføre det lille Lovforslag, her foreligger, og jeg kan i hvert Fald paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til det. Det, der navnlig giver mig Anledning til at tage Ordet, er de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Det ærede Medlem udtalte en Ængstelse for, at der, ved at Folk undlod at betale det sidste Kvartals Skat, skulde blive en saadan Afgang af Vælgere, ikke mindst blandt dem, som bedst egnede sig til at indtræde i de kommunale Raad, at der derved skulde opstaa Fare for, at man ikke i de kommunale Raad skulde faa de Repræsentanter, man var tjent med. Jeg kan nu ikke ret vel tænke mig, at en saadan Mangel paa Interesse og Forstaaelse ude i Partiernes skulde være almindelig, at man saaledes opgav det hele og lod Tilfældet raade for, hvem der skulde ind i de kommunale Raad, thi det vedrører dog enhver, hvem der sidder i de kommunale Raad og ikke mindst i Sogneraadene, i hvis Haand Skatteudskrivningen ligger. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at det Forhold, som det ærede Medlem nævnede, skulde være et udbredt Onde. Jeg har nok set i Bladene, at noget saadant gør sig gældende hist og her, men jeg skulde dog mene, at det neppe kan være almindeligt. Men som den ærede